

UITSPRAAK 13 – 207

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van XXX, appellante

tegen

het Bestuur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 28 augustus 2013 heeft de Examencommissie Propedeuse Rechtsgeleerdheid namens verweerder aan appellante een negatief advies gegeven met betrekking tot de voortzetting van de opleiding Rechtsgeleerdheid, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) een afwijzing is verbonden.

Bij brief van 9 oktober 2013, ingekomen op 10 oktober 2013, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Door appellante wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat zij gedurende het collegejaar 2012-2013 gehinderd was bij het leveren van studieprestaties vanwege persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft moeite met concentratie, planning en structuur. Nu zij hiervan hinder ondervond bij het studeren is zij tenslotte in juni 2013 bij de studentenpsycholoog gekomen. Deze verwees haar door en vervolgens werd de diagnose ADD en een aanpassingsstoornis gesteld. Deze aandoeningen hebben de studieresultaten negatief beïnvloed. Ten tweede stelt appellante dat ten onrechte geen rekening is gehouden met het feit dat zij twee studies volgt: Wijsbegeerte en Rechtsgeleerdheid. Zij heeft in augustus 2013, nadat zij medicatie kreeg voor haar aandoeningen, voldoende ECTS behaald voor de opleiding Wijsbegeerte. In de loop van het jaar kreeg zij bij Wijsbegeerte hulp van een mentor en de studieadviseur. Bij Rechtsgeleerdheid had zij slechts een gesprek met een studenttutor. Ten derde stelt appellante dat zij problemen had met het vinden van woonruimte waardoor zij in cruciale periodes minder tijd aan haar studies kon besteden. Ten vierde overleed de oma van appellante plotseling in juli 2013, enkele dagen voor het hertentamen Burgerlijk Recht. Ten vijfde meent appellante dat er aanleiding is voor toepassing van de hardheidsclausule.

Uitspraak
13-207
Blad 2/6

Ten zesde meent appellante dat voor dubbelstudenten een ander BSA zou moeten gelden. Ook zou bij een hinderverklaring rekening gehouden moeten worden met de dubbele studielast. Appellante meent dat verweerder met dit alles onvoldoende rekening heeft gehouden en de afwijzing moet intrekken. Zij zou heel graag haar studie willen voortzetten.

Op 18 oktober 2013 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat verweerder blijft bij het besluit een afwijzing te verbinden aan het negatief studieadvies. Verweerder geeft aan dat de hinderverklaring aangeeft dat appellante circa 75% van de studietijd zou kunnen studeren. Hiermee blijft appellante naar de mening van verweerder onder de norm die voor haar zou gelden nu zij slechts 20 ECTS van de propedeuse (60 ECTS) heeft behaald.

Het beroep is behandeld op 6 november 2013 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is persoonlijk ter zitting verschenen. Namens verweerder is XXX, verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 10 oktober 2013 door het College ontvangen brief heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 28 augustus 2013. Het beroepschrift voldoet ook aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en de WHW gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Ingevolge artikel 7.8b, eerste lid, eerste volzin, van de WHW brengt het instellingsbestuur van een bekostigde universiteit of hogeschool uiterlijk aan het einde van diens eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een voltijdse of duale bacheloropleiding aan een student advies uit over de voortzetting van zijn studie binnen of buiten de bacheloropleiding.

Ingevolge artikel 7.8b, tweede lid, van de WHW kan het instellingsbestuur het advies aan de student uitbrengen zolang deze het propedeutische examen niet met goed gevolg heeft afgelegd.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, van de WHW kan het instellingsbestuur aan een advies bedoeld in het eerste of tweede lid ten aanzien van opleidingen die daartoe door het instellingsbestuur zijn aangewezen, binnen het in het tweede lid bedoelde tijdvak doch niet eerder dan tegen het einde van het eerste jaar van

Uitspraak
13-207
Blad 3/6

inschrijving, een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur kan aan de afwijzing een termijn verbinden.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur ter uitvoering van de voorgaande leden nadere regels vast. Deze regels hebben in elk geval betrekking op de studieresultaten en de voorzieningen, bedoeld in het derde lid, alsmede op de termijn bedoeld in het vierde lid. Voor de Universiteit Leiden zijn deze regels vastgelegd in de Regeling Bindend Studieadvies en de bijbehorende Procedure persoonlijke omstandigheden in het kader van het bindend studieadvies (hierna: de Regeling).

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, van de WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden betreffen ziekte/handicap, bijzondere familieomstandigheden, zwangerschap en bestuurslidmaatschap.

Ingevolge sectie B, artikel 4.2.2 van de Regeling is het in 2.1.7 bedoelde advies negatief en afwijzend als op het moment dat het advies wordt uitgebracht minder dan 40 studiepunten van de propedeutische fase van de desbetreffende bacheloropleiding zijn behaald.

Ingevolge sectie B, artikel 5.4 van de Regeling, kan de examencommissie van een bacheloropleiding artikel 4 buiten toepassing laten of daarvan afwijken voor zover toepassing gelet op het belang dat deze regeling beoogt te beschermen, zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Bij het in administratief beroep bestreden besluit is aan appellante een negatief studieadvies gegeven met betrekking tot de voorzetting van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, waaraan krachtens artikel 7.8b, derde lid, van de WHW een afwijzing is verbonden. Het verbinden van een afwijzing aan het negatief studieadvies betekent dat de inschrijving van appellante voor deze opleiding aan de Universiteit Leiden wordt beëindigd en zij zich gedurende vier jaren niet opnieuw voor deze opleiding aan deze universiteit kan inschrijven.

Uitspraak
13-207
Blad 4/6

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent dit studieadvies. Dit doel luidt dat iedere student een advies krijgt over de voortzetting van zijn of haar studie. Bij het uitbrengen van het advies wordt meegewogen of de prestaties van de student aannemelijk maken dat de student met succes de bacheloropleiding in een redelijke tijd kan afronden. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Universiteit Leiden zijn gesteld.

Indien sprake is van persoonlijke omstandigheden dienen deze meegewogen te worden bij het mogelijk aantal te behalen studiepunten, uitgaande van een maximaal per studiejaar te behalen aantal van 40. In de bij de SOZ-verklaring gevoegde richtlijn betreffende de waardering van de hinder in bepaalde percentages is niet voor niets aangegeven dat de percentages een bepaalde marge hebben. Dit is aangeduid met “circa 25, 50 of 75% kunnen studeren”.

Appellante is in het bezit van een verklaring van SOZ ten behoeve van het BSA, van 1 augustus 2013. Daarin is vermeld dat appellante door persoonlijke omstandigheden gedurende het gehele collegejaar 2012-2013 is gehinderd bij het verrichten van studieprestaties (circa 25% minder belastbaar). Dit betekent dat zij circa 75% heeft kunnen studeren.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder zich terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat het aantal door appellante behaalde studiepunten (20 ECTS) niet gedekt wordt door de verstrekte verklaring over de persoonlijke omstandigheden. Door het gelijktijdig volgen van twee voltijdstudies heeft appellante een situatie in het leven geroepen waarbij zij aan twee afzonderlijke BSA normen dient te voldoen. Dit is een eigen keuze van appellante. Het hieraan klevende risico dient geheel voor rekening van appellante te komen. Zoals verweerder ter zitting terecht heeft opgemerkt, had appellante er evenzeer voor kunnen kiezen een van de beide studies in deeltijd te volgen. Voor een deeltijdstudie geldt een andere BSA tijdslijn.

Verweerder heeft zich dan ook terecht op het standpunt gesteld dat er onvoldoende vertrouwen bestaat dat appellante de opleiding in een redelijke termijn met succes kan afronden.

Uitspraak
13-207
Blad 5/6

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak
13-207
Blad 6/6

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), prof.dr. E.P. Bos, mr. C. de Kruif, W. Labots, LLB, en prof.dr. T.M. Willemsen (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. A. van Ingen Scholten
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: